

1211

1.1

"aljastar"
unneqint
dagur Nofjana.

Meldel. av
Frans
Nofjana.

Friðum. Ýfugt láimus orð áf fin
Hofjan í "or lekked den leken i
mín ogðum, næ ja j'k þa júðan. or va iðar by
en gosg, haf jan ains flaks, skolja tro, de va' gosg
gongen ja va me om de. ja va val en tjuet,
fullst; tju tra, tju tra æo. (íf til hild, i mörku forleikning)
da va den sot my mædr, os sen had ar den i
Oluy aþa móz ans stakkun."

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En satt i en ring. Ja, Þt vor
ji inti þvír nötningl ðu man skalde orði
en sinn just, men man fick orði i krets þakki
ðið að man kann gi lagthraut. Si býrði en
ork so te den som sáu brendt hanans ekk
hemur. "God dag riddare" verk ór svorarðus.
"Takk fo de riddare", varpaðen fyrsta fort-
sættis: "Sæt kann en riddare" ^{**) from riddarmanus}

Verblíkat

^{*)} franskjóanur, i heilg. tel formin næ' ist. f. aðr. 20.

sid. ff

^{**) met denne "riddare" isyff. denne, den sann}

ublikat

orðer på den andra sítan um h- m ^{*)} hemur. Ólt vor
ej fréksir vat að repblikkytel okkar gá i ugg
w/ r. h. l. n. v. "sæt mæs. sam mætsale,

publikat

2.

1211 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

22

port") som hade 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 port
och att välja." När han då har sagt det, så ska
den som han sagt det till minne sätta b. urt
iförför den som är bortvist h-m, och så ska
han säga: "Göd dag, m-förlor", han ska få b. mer;
"Port, föde m-förlor," och då fråntar han sitt
ramsaari: "De kan en m-förlor från m-förlomans port om din
lura och om böjor han o. räkner upp e. gi bink
taugt från 13 mest. 1 port ockravat sätja." Så ska
de göra här laget rätt. Men det går att ju
aldrig för det är alltid när man säger fel, och
för fel förför förföras b. icke. Då får den ge port,
och sen är han inte m-förlor längre. Häller
utan: "en hässning"^{xx}, och då ska han kalla
må man ells han självt talar. Allra blixt
b. icke. "Göd dag m-förlor = "Port, för du 'en hässning'."
eller: "det kan en m-förlor från en hässnings port
etc."

^x) med m-förloman, port' släce förför, den som säger det.

^{xx}) hafteknare har en tilläggsur sättsagen rätt
att använda sig av landsmåls alfabetet. En synghäftigt
detta i stället ing annan är icke tillåtligt ord l. uttrycka
annan, ej sär landsmålets.

Ulf.
R

ublikat

b.

121 LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

B.

Si räkun avsnittet om sin fel om man benämne
nägns med att han varit förlorad. Hos nägna gjort två
fel, med räkningen att "b'länta er" eller möjlig
att med nytta av "b'länta er". Kallas han "bra-
höonning" och han själv visar tala om "bra hoo-
ning's fört. Den sätter de, när boken kommit i gång,
en tre, fyra ja upp till en fj. 8-10 fel var därför
det "höonning" utan allt slags "öth höonning", "öch höonning".
Si det blev en felig hopp av fantati. (fantasi
se vidare) - - -

mittot:

fabel

1211 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mitt ar fan omkring. Vi lekte den
Nilsfors. När vi lekten i min
ungdom, när jag
gick på julsvängor. Vi va i Dörrby
en gång. Hos Jan - okta flickor,
skulle jag tro. De va första gå-
gen, jag va med am, det ja va
nåll en tjugotvå, tjugotvå, tjugo-
tre år. De va den så mynna.
Det sen kom vi den i Uller, och
ja många andra ställen.

2.

1211 LUNDS UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

5.

En satt i en org. Det var ju inte
precis vio rändigt, att en skulle
sitta i ring just, men en fick
tills tillsammans ändå, så ad åt
skur gi laget rant. Så börjar
en, nu ta te den, som satt
bröst hanom eller hemme. "Göd
dag, ridhare!" och då snarar den.
"Park för det, ridhare!" svarar den
förtid fortsett: "Det kom en
ridhare från ridhavars port, den här
12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 par avan
ad saligen." "Hör han si har sagt
det si skall den, som soth hem
sagt Det till, värda sig te västra:
göd, den som soth förlorar tid,

sam honom, så så ska han säga:

"God-dag, mittske! Du de s^o giv rätt
te si giv han d^o svart." Röck för
det, mittske! De ska fortsäda han
med h^o augen. De kom en mittske
från mittskevärdsport, som lär - - -
och s^o böjde han och näkna upp
och gi bokländer ^{frimtolv} mer till ett, f^r
då han kammade pi 'tria' för att
si ifyller han "par utan ad salja"
och ska sam d^o läser upp det efters
honom, han stämde pi tre (par
utan ad salja). Då ska det d^o
gå hela laget runt. Då är
giv det röde, för det är ändr kia
samt s^o fel, pi häggt rätt.

4.

1211 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

F 7

Si för han ge pant. Han kan sätta
ta fel i följden på orifvena eller
gå förlängt ner i talan. Si för
han ge pant och den är han sätts
södde mer utan 'euhorning',
och det ska han kallas när man
talar till han om att han har ej
tala om sig, lämna upp om ej.

Si kan de bli t. ex: "God. Dag. nippa!"

— "Tack för att, euhorning" eller
"Det kom en nippa från euhor-
ningens sida, som heter si och si"
nippa gör det att följa. Det
räknas som fel omksi om man
kallas nippa för att han ränt
av. Han si nippa gjort tuo fel,

5.

LUNDs UNIVERSITETS

1211 FOLKMINNESARKIV

8

8

med näckingen eller 'tiklorna'
eller möjligen med häupt annat
i ordetningen, så blir han 'två-
horsing' och så får han ej hela
tala om "tvåhorsungoget". Och
så va de nu taka kommit i
gäng ca 3. & ju äpphill 8. 10 fel,
ns si blev det 'horsing' or 'ato'
Och sät : "ått horsingar", "ti horsingar"
Och os' blev det en fälig hopen
panter.

1211 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

q. 9

Skattar från omkring 'lägkontos';
Västergötland, Alingsås antingen var
var det skämt
eller annat, vet jag inte, men
de brukar sätta vid de 'davara'
lägkontos'

1211 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mitt. av fra Charles 'Guzkompas',
Nilsson, Skärholm. Det hon jag aldrig
hört talas om.

Jag vet inte, hur det gick till.
De sa det var som skänt,
var de därför sv. hoppade.

altsam

Lars lugt körde, 'Guzkompas',
det hade de nog;
De har ti möjiga stöt för ej
förr.

121 FONDS UNIVERSITETSLI
FOLKHINNESARKIV

Mitt av fra dem. Tappeskars.

de häggen. Skrif. avor annan

men alltjäns

för. Det skulle de ha till att sät.

ta i gardiner. och Rö skulle en

ha samman fullt av, och lägga
mellan dubbelfärgat med en lin-

per. Det färdiga folket sätter och
gjorde sätta av förra rikring
av saker eller bytte ej för det
sät.